

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4922/2020
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Борислав Борозан и Ђорђе Мамула адвокати из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6786/19 од 06.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6786/19 од 06.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6786/19 од 06.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 3356/2017 од 13.12.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да су тужила и тужени носиоци права сувласништва са по 3/10 идеалних делова непокретности - једноипособног стана број ... површине 51,08 м² који се налази на спрату стамбене зграде у улици ... (раније улица ...) број ..., на катастарској парцели .../... уписаној у лист непокретности ... КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи да тужила своје право упише у катастру непокретности и другим јавним књигама. Ставом другим изреке, одређена је привремена мера обезбеђења неновчаног потраживања и туженом забрањено отуђење, оптерећење и располагање непокретности, и то једноипособним станом број ... површине 51,08 м² који се налази на ... спрату стамбене зграде у улици ... (раније улица ...) број ... на катастарској парцели .../... уписаној у лист непокретности ... КО Ставом трећим изреке одлучено је да привремена мера важи до правноснажног окончања спора. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова поступка исплати тужили износ од 693.965,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6786/19 од 06.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 3356/2017 од 13.12.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведене одредбе следи да је погрешна примена материјалног права једини законски разлог за посебну ревизију. Због тога се Врховни касациони суд, приликом оцене њене дозвољености у овом спору, није упуштао у оцену навода туженог у учињеним битним повредама одредаба парничног поступка, односно погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Поднетом ревизијом оспорава се утврђење нижестепених судова да је у време стицања предметног стана постојала ванбрачна заједница странака, што је чињенично питање и зависи од околности сваког појединог случаја. У том контексту, не постоји потреба да се о изјављеној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе а ни ради новог тумачења права - члана 191. Породичног закона у вези са члановима 168-190 истог закона.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни по вредности предмета спора. Одребом члана 13. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 55/14) прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 23. став 3. тог закона, означена вредност предмета спора побијеног дела меродавна је у свим поступцима који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона (31.05.2014. године).

Тужба у овом спору поднета је 28.02.2011. године. Утврђена вредност предмета спора износи 3.064.800,00 динара и одговара динарској противвредности од 29.602,04 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Није основано правно становиште туженог да је ревизија дозвољена на основу члана 208. Породичног закона. Том одредбом је прописано да је ревизија увек дозвољена у поступцима у вези са породичним односима, осим ако наведеним законом није другачије одређено. Поступци у вези са породичним односима су: поступак у брачном спору (чланови 209-246 Породичног закона); поступак у спору о материнству и очинству (чланови 247-260 Породичног закона); поступак у спору за заштиту права детета и у спору за вршење односно лишење родитељског права (чланови 261-273 Породичног закона); поступак у спору за поништење усвојења (чланови 274-282 Породичног закона) и поступак у спору за заштиту од насиља у породици (чланови 283-289 Породичног закона).

Предмет овог спора је деоба заједничке имовине странака стечене у њиховој ванбрачној заједници. Поступак за деобу заједничке имовине није поступак у вези са породичним односима већ имовинскоправни спор, због чега се у том поступку не примењује члан 208. Породичног закона, већ одредбе Закона о парничном поступку о меродавној вредности предмета спора за ревизију.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Трошкови тужиле за одговор на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Зато је тужилин захтев за накнаду тих трошкова одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић